

[Bernhard Baunsgaard]

Fra bl.a. Dansk Flygtningehjælps side er det foreslået, at der nedsættes et udvalg, der allerede ved eventuelle asylansøgers indrejse til Danmark kan gøre dem opmærksom på betingelserne for at få flygtningestatus i Danmark og gøre det klart for disse mennesker, at dansk lovgivning ligesom andre landes lovgivning stiller klare betingelser for en godkendelse som flygtning.

Ligeledes vil man kunne oplyse om, at det ikke er muligt for dem at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, hvis de ikke er blevet godkendt som flygtninge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I forbindelse med behandlingen af asylansøgers sager opstår hver gang diskussion om den tid, behandlingen har taget. Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke mener, at Danmark på det punkt indtager en urimelig stilling.

I Vesttyskland, hvor grundloven jo tilsiger, at flygtninge skal have ret til at komme ind, tager det undertiden år at behandle deres sager, men de har jo også overordentlig mange, formodentlig i 1984 50.000 ansøgere.

I Frankrig, der også er kendt for at modtage mange flygtninge – man mener, at der må være op mod 200.000 i Frankrig nu – tager behandlingen kun tre måneder. Den skal være afsluttet inden da.

Dansk Flygtningehjælp har foreslået, at man nedsætter et udvalg, der allerede ved grænsen kan give råd og oplysning. Jeg vil gerne spørge, hvad ministeren siger til et sådant forslag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, at det i andre lande, også de to, der blev nævnt, tager meget lang tid, inden en asylansøgning bliver behandlet, længere, end det har gjort her i landet. Men jeg mener, at vi er interesseret i, at behandlingen bliver kortest mulig. Hvis vi i forbindelse med den drøftelse, vi skal have om et stykke tid i folketinget, kunne nærme os til hinanden, eventuelt igennem en lovændring, sådan at man kunne få fremskyndet behandlingen, så jeg det meget gerne.

Vi har også overvejet, om man skulle have en særlig behandling ved grænsen. Lad mig bare sige: det er vanskeligt, for vi ved ikke, hvornår de pågældende kommer, og der er

også tolkespørgsmål, som kan bevirke, at man ikke kan behandle asylansøgere, når de kommer hertil, ved alle grænseovergangene.

Derfor har vi gjort det på en anden måde: fra den 1. marts regner vi med der træder en ordning i kraft, hvorefter vi rationaliserer behandlingen af asylansøgere. De kommer til Kongelunden eller Middelgrunden, og i løbet af kort tid – vi regner med 14 dage eller en måned – skal de afhøres, således at vi håber ad den vej at kunne fremskynde behandlingen og fremskynde afgørelserne i sagerne. Det bliver en specialuddannet personalestyrke inden for politi og direktorat, der skal behandle det.

Hr. Bernhard Baunsgaard har i sin begrundelse sagt:

»Ligeledes vil man kunne oplyse om, at det ikke er muligt for dem at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, hvis de ikke er blevet godkendt som flygtninge.«

Det svarer helt til min opfattelse, at vi kan og bør meddele dem, at de ikke kan få opholdstilladelse her i landet, hvis de ikke godkendes som flygtninge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg beklager, at jeg har været unøjagtig i den sidste del af begrundelsen, for der er faldet et ord ud i følgende: »Ligeledes vil man kunne oplyse om, at det ikke *automatisk* er muligt for dem . . .« Sådan har jeg tænkt det, og jeg beklager, at det er gledet ud. Jeg beder om, at det bliver rettet nu. Jeg er glad for, at jeg får anledning til det.

Må jeg lige rette ministeren på et enkelt punkt: i Vesttyskland tager det år, men i Frankrig skal det ske i løbet af tre måneder. Jeg er meget glad for, at man nu tager Dansk Flygtningehjælps forslag op om, at det skal ske hurtigere. Jeg vil henstille til ministeren endnu en gang at overveje, om det ikke allerede kan ske ved indrejsen, for hvis det sker meget hurtigt – allerede ved indrejsen – vil det i en række tilfælde være muligt for de mennesker, der ikke har en klar sag, at søge tilbage til deres land. Vi ved jo, at adskillige hundreder af dem, når de hurtigt er blevet klar over det, er rejst tilbage.

Hvad angår spørgsmålet om de mange grænseovergange, er det jo især én grænseovergang, der er på tale, når det gælder iranere, og dér kunne man godt være smidig, sy-